

STUPARUL ROMÂN

REVISTĂ LUNARĂ PENTRU RĂSPÂNDIREA
ȘI PROPAGAREA CUNOȘTINȚELOR
ALBINĂRITULUI RAȚIONAL

REDAȚIA:

NICOLAE VOINA

Vaidei p. Orăștie, jud. Hunedoara,
propagandist apicol al Min. Instr.

ADMINISTRAȚIA:

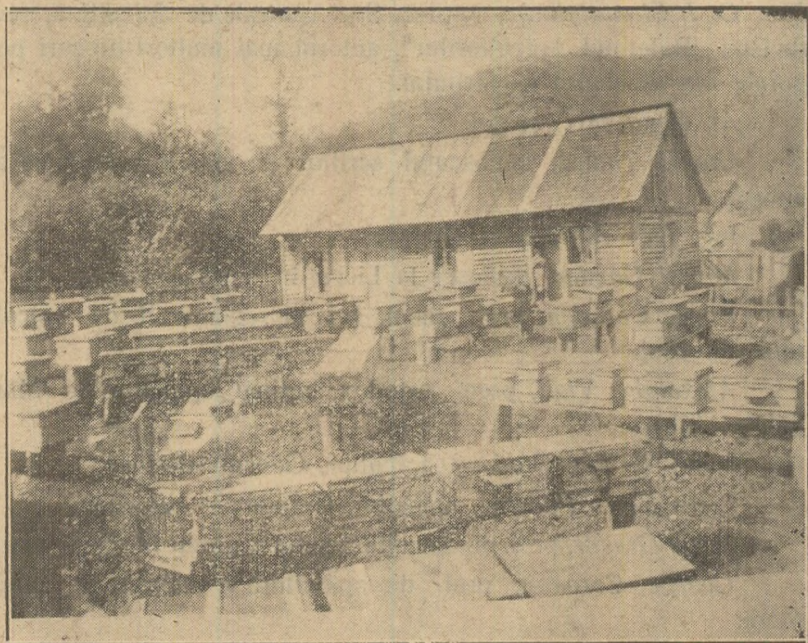
„STUPARUL ROMÂN“

DEVA „Librăria Românească“.

Articolele și întrebările din bransa stupăritului să trimit la Redacție,
bani, abonamente și reclamații la Administrație.

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an, în România, 150 Lei. — Un număr 16 Lei.

Stupăria „Nectară“
a fraților Precup, Cluj.

CUPRINSUL:

De ale noastre. — Răspunsuri. — Indenm. — Cauzele roitului. — Stupăria Nectaria. — Contribuții la istoricul albinăritului la noi. — Nașterea albinelor după credința celor vechi. — Albinăritul în România. — Un apel către d-nii prez. Camerilor agricole. — Lucrările apicultorului în toamnă. — Diverse. — Loturi apicole. — O rectificare. — Poșta redacției.

Comitetul de redacție:

Dr. Florin Begnescu, medic vet. Președintele societății naționale de apicultură, redactorul Revistei Științelor Veterinare, autorul mai multor cărți de apicultură.

Popovici Cerchez, profesor, directorul școlii de stupărit din Chișinău, autorul unui manual de apicultură.

D. I. Stamatalache, v.-prez. Soc. centrale de apicultură, red. revistei „Buletinul Apicultorilor“, autorul mai multor broșuri populare din domeniul stupăritului.

Al. Popa, prof. apicol.

Gavril Todică, cunoscutul scriitor și marele cercetător al naturii.

Ing. Jean Morărescu, Craiova.

Mihail Găzdac, profesor la Liceu în Turda.

Vasile Corodon, prof. apicol, șef al regiunii II. de apicultură din Cluj.

Alexandru Vlad, preot ortodox, rutinat apicultor în Mag, județul Sibiu.

Preot *Teodor Glodean*, apicultor, Geoagiu-de-jos.

Preot *Sever Păcurar*, apicultor, Gelmar — Hunedoara.

Jacob Gregor, prof. de apicultură șeful regiunii IV. Sighisoara.

George Corodan, prof. de apicultură a regiunii III. Satul-Mare.

Posta s'a scumpit în mod considerabil, pentru răspunsuri cerem mărci postale. Redacția.

Toți apicultorii sunt cu insistență rugați a ne trimite adrese de-ale fraților stupari, să le trimitem numeri de probă.

STUPARUL ROMÂN

REVISTĂ LUNARĂ PENTRU RĂSPÂNDIREA
ȘI PROPAGAREA CUNOȘTIINTELOR
:--: ALBINĂRITULUI NAȚIONAL :--:

REDAȚIA:

NICOLAE VOINA

Vaidel p. Orăștie, jud. Hunedoara,
propagandist apicol al Min. Instr.

ADMINISTRAȚIA:

„STUPARUL ROMÂN“

DEVA „Librăria Românească“.

Articolele și întrebările din bransa stupăritului să trimit la Redacție,
:--: :--: bani, abonamente și reclamații la Administrație. :--: :--:

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an, în România, 150 Lei. — Un număr 16 Lei.

DE-ALE NOASTRE.

Am trimis tuturor On. noștrii cititori și apicultori câte-o provocare pentru achitarea abonamentului ca să putem duce greul început, cu care luptăm, la capăt.

Ne place a crede, că On. cititori ne știu aprecia munca, ne înțeleg greutatea și jertfele și să vor grăbii cu achitarea abonamentului, ca să încheem anul fără datorii și restanță la tipografie.

Rugăm deci și pe aceasta cale pe toți frații noștrii apicultori, ca fără amânare să trimită abonamentul pe adresa: *Adm. „Stuparul Român“ Deva, (Librăria Românească)* deoarece datoriile ne sunt mari și tipografia nu mai poate face față creditelor revistei.

* * *

Din mai multe părți ne-a sosit dorințele, că adunarea generală de constituire a Apicultorilor din Ardeal să se țină în luna Sept., alții în Octomvrie. Cei mai mulți cer să se țină în Alba-Iulia, 5 inși o cer în Cluj, 7 inși în Sibiu, iar 2 în Arad.

Întrebăm din nou On. cititori și rugăm să ne răspundă pe o simplă carte postală, că în care oraș ar fi mai potrivită adunarea și în care zi a lui Noemvrie? Răspunsurile să vor adresa Dlui Nicola Voina, red. rev., „Stuparul Român“ în Vaidei, p. Orăștie, județul Hunedoara.

Răspunsuri.

Dlui *Cristea C.* Întrebarea Dv. din No. 5—6 al Stuparului Român, pag. 28, arată că faceți parte dintre acei apicultori, care nu așteaptă dela stupi numai *efectul* de a produce miere cât mai multă, ei își pun întrebări și asupra *cauzei* diferitelor fenomene.

Aceiași întrebare și-ar fi putut să și-o pună mulți apicultori, care de sigur că au văzut albine așezându-se pe terenuri imbibate de urina animalelor noastre domestice și acei care întrebuițează băligarul vitelor pentru îngrășarea câmpului, de sigur că vor fi observat numeroase albine așezându-se pe terenul din apropierea depozitului de băligar.

Cauza? Este aceia, că albinele caută sarea ce este conținută acolo, și justa *Dvoastră* observație cu sacul imbibat de apă sărată își are astfel explicațiunea ei. Sarea, având în vedere origina depărtată a tuturor viețuitoarelor, este indispensabilă organismelor vii.

Dacă din alimentația animalelor superioare se sustrage sarea, extrăgându-se din apă, cât și din alimente, animalele, deși adăpate și hrănite cu atari alimente, nu pot să trăiască. **Viața nu este posibilă fără sare**, și concluzia practică ce putem trage pentru practica albinăritului din întrebarea ce a-ți pus, este, că *în adăpătoarele albinelor este necesară o apă ușor sărată*, lucru recomandat de altfel de toți apicultorii mari practicieni.

Încercați a așeza două adăpătoare, în care veți fi pus într'unul apă simplă și în altul apă ușor sărată, veți vedea că cel de al doilea este mai vizitat de albine ca primul.

În privința celui de al doilea element ce s'a format pe sacul Dv. undat de ploaie, și anume *calciul*, rezultat din praful de var stins de apă, el de asemenea este necesar organismelor vii. Dacă din alimentația animalelor superioare se suprimă acest element, sistemul osos suferă și animalul nu se poate desvolta. El este necesar și insectelor, deci și albinelor în formațiunea părților tari, (chitinoase) însă acesta se găsește mai ușor în natură de ele și deci, nu are importanța sării, din care, pentru apicultură se poate trage concluzia de mai sus.

Dr. Begnescu, Galați.

Dlui *Ioan Pleșea*. Modificarea adusă de dl Ignat Borza, stupului de care vorbești, a fost descrisă la *Pagini Apicole* în *Revista Științelor Veterinare* No. 7 din Iulie a. c., de însăși autorul. Matca introdusă împreună cu fagurele din mijloc, pe care

se află, în magazia de miere între 2 hanemane, desigur că face ca albinele să construiască mai repede în dreapta și 'n stânga aceluși fagure, alți doi faguri pentru a putea menține căldura necesară puietului.

Intr'o floră cu abundant nector, se înțelege, că albinele vor continua a construi noi faguri în câțul de sus, chiar dacă regina, (matca) terminându-și menirea, adică umplând fagurele pe care se află, cu puet, se va coborî în cuib.

Modificarea dlui Borza e bine înțeles folositoare numai pentru a îndemna albinele se treacă în catul de miere, lucru ce de multe-ori întârzie, deși flora este abundentă, dar de aci până la faptul că „pusă goală în câmp va aduna miere“ mai sunt multe condițiuni de îndeplinit, care nu depind de felul coșniței, căreia ori-ce modificări i-am aduce, nu va aduna miere, decât atunci, când colonia este puternică, bine populată și așezată într'un câmp melifer bogat și în condițiuni care depind de climă și starea electrică a atmosferei.

Când aceste condițiuni sunt îndeplinite, albinele lucrează ori unde și chiar într'o scorbură de copac, așa cum au lucrat pe vremurile imemorabile, când, cum spune un autor Italian, ce vorbește de mulțimea albinelor în țara noastră, „*in quanti albiri buchî vi seno vi si trovano dentro api e miele*“, adică, în câți arbori se găsesc scorburi, în tot atâți se găsesc albine și miere.

Modificarea adusă deci de dl Borza este folositoare, pentru a îndemna albinele să se urce în megazinele de miere cu un moment mai de vreme, atunci, când toate celelalte circumstanțe sunt favorabile culesului.

Dr. Begnescu, Galați.

Nou!

Nou!

Albinăritul în România

de

Dr. FLORIN BEGNESCU

med. vet., președintele Soc. Naț. de Apicultură

GALAȚI, Str. Domnească.

INDEMN

Am fost și suuțem unul dintre neamurile acelea, din al căror pământ a isvorit „laptele și mierea“, zicătoare în sens figurat, ce a fost trecută în graiul popoarelor. În adevăr, pășunile nemăsurat de întinse, fânațele și plantele agricole, din a căror inimă mulgem frumoasele noastre rase de vite cornuite și din al căror sânge adună micuța albină nectarul cel atât de prețios, arată veritatea zicătoarei acum, ca și în trecut, când eram exploatați de Fanarioți, organe ale porții otomane. Dacă privim în paginile istoriei, vedem cam ce datoră domnul român la Țari-grad, apoi nu fără isbire vom vedea câtă miere și ceară dădeau Principatele Române pe lângă tribut. Dar dacă această îndeletnicire a creșterii albinelor, atunci eră destul de mare, bineînțeles în mod empiric; apoi nu se cade, ca astăzi, după atâtea cercetări ce s'au făcut în preajma acestor ființe mici, să ne apropiem de ștubeliul lor, să-l cunoaștem și să-l apreciem în adevărata lui valoare? Zic, s'au făcut cercetări, fiindcă, deși mici aceste insecte, s'au arătat destul de mari în viața lor de familie, care dată la iveală prin descoperirea mobilității fagurilor, a făcut și fac un adevărat mister, pentru cel ce nu le-a văzut și cunoscut locuința lor. Modernismul în apicultura apuseană este în plină desvoltare, pe când la noi, putem zice, în fașe. Avem datoria de a trezi în sufletul poporului nostru dragostea față de albine, pentru folosul ce ni-l aduc, miere și ceară, afară de rostul ce-l au în fecundația plantelor de agricultură cât și de câmp. Din partea conducătorilor nu ne putem plânge că nu ne dă curaj la muncă, căci cursurile ce s'au ținut anul trecut de cătră On. Comisłune Zootehnică a jud. nostru Hunedoara și cele din anul acesta, întretinute de On, Minister al Agr. și Domeniilor, arată cu prisosință dragostea de propășire a modernismului apicol în țara noastră. Dar nu este deajuns numai să dai, mai este încă o parte și cea mai principală, să ai cui să dai. Un înțelept proverb zice: „Dumnezeu îți dă, dar în sac nu-ți bagă și nici la gură nu-ți-l leagă.“ Folosește-te de asemenea ocazii și aplică. Acest lucru nu mai depinde dela conducători, ci de la noi. Noi, suntem aceia, ce trebuie să vedem viitorul apicol al României Mărite. Și ce să facem? Să privim cu drag și să urmăim cursurile apicole întrepinse de conducătorii noștri. Să primim aceste cursuri de ramura apiculturii ca pe o comoară ce a fost, este și va fi pentru noi Români; să nu o luăm ca o sarcină, de care abla să ne decotorosim, nu nimic din silă, totul din dragoste. Să nu zi-

cem ca alții „au găsit un loc uude pot măcina banii“ noi să zicem „bani pentru progres“. Să revenim. Urmând aceste cursuri, aranjate pe lângă stupării destul de populate, cum a fost în anul acesta stupăria D-lui dir. N. Voina, Propagandist Apicol al Minist. Instr. și cea dela Șc. de Agr. Geogiu, condusă de Dl I. Popovici-Cerchez Dir. Șc. Naționale de Apicultură Chișinău, putem, în parte, să ne facem o idee de beneficiul ce ni-l aduce o stupină condusă „cu cap“ în zisa românului; căci nu este îndeajuns a îndopă o stupină cu capital numerar, ci ne mai trebuie și puțin capital de materie cenușie în braușa apicolă. Slavă Domnului, că și pe acesta din urmă, de nu-l avem îl putem împrumută dela apicultorii noștri rutinați, ce nu ne lipsesc, dar cu o condiție, să-i ascultăm „ca glasul lor să nu strige'n pustie.“ Cercetând cursurile, ne îmbogățim cunoștințele apicole, pe care un manual ori cât de bun le are lipsă sau puțin tratate. Sunt chestiuni la care oi întreba. Pe cine? Cartea... e limitată. Pe autor... e departe. La aceste cursuri ai ocazia să-l vezi și să stai de vorbă cu autorul ei și nu e tot una. Acesta esta cartea nelimitată în file și rânduri. Lângă el învățăm construcția stupilor, care azi este cu mult mai scumpă decât materia. Tot de aci ne înarmăm cu încrederea de a conduce un stup și de a păși pe pragul apicol. Dar pantru a merge alătura de frații stupari, pe care-i avem destul de departe și pentru a ne împărtăși de cercetările și practica lor, să ne adepăm din revistele ce Domniilelor le dau la lumină, căci acestea sunt oglinda stupinii și experienței lor. Să nu credem, că nu mai este nimic de cercetat în această ramură. Nu, chestiunile se desvoltă zilnic și altele se deschid mai multe și tot mai departe. Este ceea ce numim „progres.“ În curând va lua ființă o Soc. Apicolă, luați aminte... Ea va fi un scut al stuparilor. Să fim lămuriiți. Nu încercați de-a dreptul stupărit rațional, fără o doză de cunoștințe apicole practice și teoretice. Cursurile vă sunt la îndemână. Incercând, veți da greș, vă veți decepționa, spre paguba voastră și a propășirii apiculturii în țară. Să primim bucuroși învățămintele stuparilor noștri rutinați, căci de credem că știm ceva, nu știm nimic. Este vast acast studiu, la care mulți au murit cercetând. Inscriveți-vă într'o societate dela care veți folosi mai târziu, căci aceasta lucrând, va fi pentru binele obște. În drumul vostru deschideți cărare apiculturii și arătați-o cu încredere celor ce vă ascultă, căci „bătând vi se va deschide.“

Subcetate, la 7 Aug. 1926.

Inv. Ion Florescu, Ceru-Dolj.

Cauzele roitului.

Aceste şire ne determină se le scriem observațiile dlui I. Pleșa, publicate în Nr. 7 al acestei reviste.

Care este adevăratul motiv al roirii stupilor?

Stupii primitivi sunt mai aplicați spre roire decât cei sistematici. Și mulți stupari experimentați cer, ca în fiecare stupină să fie și câțiva stupi primitivi, cari să servească drept pepinieră de stupi. E părere greșită aceasta, căci stupii primitivi roiesc mai în grabă, numai pentru-că sunt mici coșurile. Acestea se umplu și matca n'are unde să mai ouă.

O matcă bună cere 70—80 de mii de celule numai pentru cuib, sau un volum de 40½ de litrii, până când stupii primitivi, în general, n'au o capacitate mai mare de 20—25 de litrii pentru cuib și magazia de miere.

Iată deci de ce stupii primitivi sunt mai aplicați spre roit decât cei sistematici și iată de ce stupilor primitivi nu le mai putem da nici prioritatea, singură ce s'ar părea că o duc, că roiesc mai bine. Roiul timpurii ne dau și stupii sistematici, dacă le reducem volumul la al celor primitivi.

Un mic avantaju pentru roire totuș nu-l putem contesta stupilor primitivi. Și anume, ei fiind de formă conică, mențin căldura în mod mai concentric, decât cei sistematici și mai ales decât cei cu ramuri mari.

Așadar, stupii roiesc numai atunci, când matca nu mai are celule goale în cuib. În acel caz ei roiesc, chiar dacă magazia de miere încă nu-i plină.

Aceasta-i însă numai o regulă generală, dela care de multeori se abat, mai ales stupii cu matce bătrâne, cari roiesc fără se fie plini. Și cu cât matca stupului e mai tinăra, cu atât e mai puțin aplicat spre roire, iar matca în primul an al ei, nici nu roiește, fie stupul oricât de plin.

A doua cauză a roitului e căldura din stup.

Stupii dinspre miazăzi roiesc mai mult decât cei dinspre miazănoapte, apus și răsărit și iarăși, cei din soare mai mult decât cei din umbră.

Sunt însă și aci excepții. De multe-ori stupii au matce de tot prolifică și în cari albinele par'că nu mai încap, deși sunt în fața soarelui, nu roiesc și alții mai puțin plini și în umbră roiesc.

Deci nici căldura nu-i cauză sigură de roire.

Noi zicem că adevărul motiv al roirii zace în instinctul natural al albinei de a-și perpetua specia.

Și într'adevăr. Știm că stupii încep să-și crească trântori în timpul când nu poate fi vorbă nici de căldură prea mare în stup și nici de strâmtorare pentru măci. Și trântorii sunt indici că stupul deja se gândeste la roire.

Lucrătoarele simțind darul de roire prepară celule de măci și matca depune în ele ouă, deși poate știe, că pe urma acestui act, ea va fi nevoită să-și părăsească stupul.

În celule încep să se desvoalte tinerele princese, fără ca matca să le dea importanță. Indată ce însă una dintre acestea s'a căpăcit, atunci ea devine neliniștită și caută se le distrugă. Albinele i-se pun în cale. Neliniștea ei crește tot mai tare și urmarea acestei neliniști e, că stupul se divizează în două partide.

Așadar, adevăratul motiv imediat al roitului e neliniștea matcei din cauza celulelor cu matce tinere și un stup se poate determina să roiască prin celula de matcă, fără să fie date celelalte condiții de roire și iarăși nimicirea acestor celule e sigurul mijloc sigur de împiedecare a roitului. — La roii cu matcă tină, de mul-teori matca iese înaintea roiului.

Motivul mai îndepărtat însă al roitului zace tot în instinctul stupului de a-și perpetua specia, căci albinele lucrătoare sunt acelea, cari pregătesc celulele de matcă și o determină pe matcă se ouă în ele.

Se vedem acum cari sunt presemnele roirii.

Stupăria „Nectaria“ Cluj. Lunca—Bradulul, proprietatea Fraților Precup.

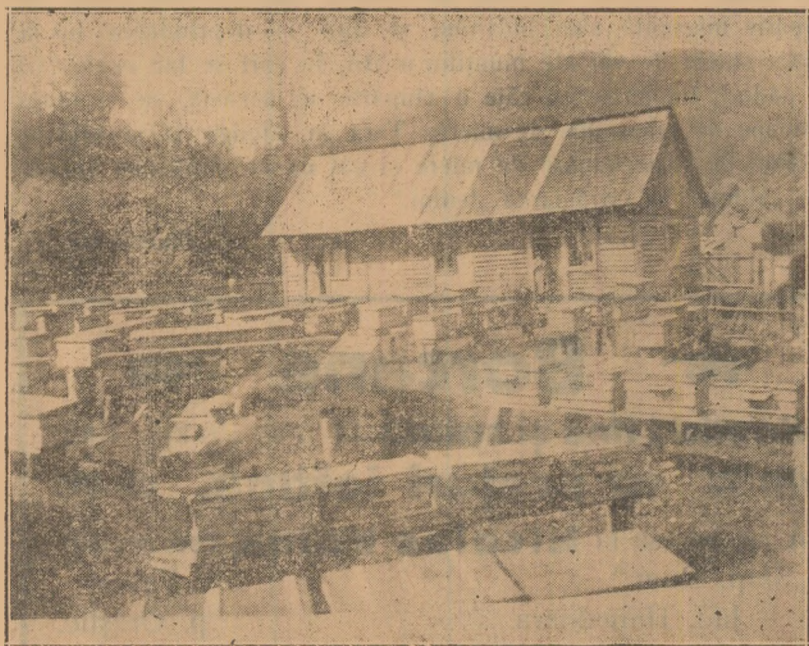
Clișeele*) ce le dăm astăzi în revistă reprezintă două colonii din stupăria „Nectaria“ a fraților Precup, cari au înființat sub acest nume o stupărie de experiență, o stupărie migrantă, compusă din sporul stupăriilor individuale ce posedă dlor: în Șeușa de Câmpie, jud. Mureș, proprietatea părintelui Alexandru Precup, în Lechința de Mureș, jud. Turda, proprietatea dlui ing. insp. silvic Victor Precup, subdirector reg. silvic la Cluj, și în Fildul de mijloc, jud. Cluj, proprietatea dlui Ionel Precup, profesor în Cluj.

Stupăria este astăzi așezată în valea Ilva din Munții Călimanului, aparținând comunei Lunca—Bradulul jud. Mureș. Este situată la o înălțime de 800 metri deasupra mării în regiune de brad și fag. Flora este compusă din flori de prin fânețele de pe vale și poenile de prin pădure, apoi arborii: sălci, aluni, arini etc. și mai ales tufișul ce crește după tăierea pădurii: agreși, fragi, smeură, mure și pufușorul sau sburătoarea (epilobium). Sesonul principal este dela 15 Iunie până la 15 August. În timpuri prielnice, un stup bun este în stare să strângă și 50 kgrame de miere. În medie, însă recolta nu trece peste 30 kgrame de stup. Mierea este extrem de consistentă, zaharisându-se deja după două săptămâni. Are însă o aromă foarte plăcută și un mare conținut de zahăr. Cumpărătorii o îndrăgesc repede și o preferă celorlalte feluri de miere. În străinătate încă se caută bucuros mierea de munte. Are însă un neajuns pentru stupi, căci zaharizându-se iarna, chiar și în faguri, albinele nu o pot folosi așa bine ca pe cea fluidă. Tipul coșnițelor acestei stupării este în majoritate o coșniță originală compusă de directorul silvic Victor Precup, după studii îndelungate, făcute ca prisoner în Rusia în cursul războiului, unde a avut ocazia să citească pe lângă cărțile de apicultură române, maghiare și germane, ce le cunoștea mai înainte, o mulțime de cărți rusești, franceze și engleze. Coșnița este tip orizontal, cu urdinișul deasupra, capacul prevăzut cu acoperiș, stând fiecare așezată în liber pe capre ori bănci. Mărimea cadrelor este 42×28. În mijloc se află zece cadre pentru cuib, apoi de fiecare lătura un perete mobil cu grătar, apoi câte 4 cadre de miere de lățime 30 mm. Coșnița

*) Deocamdată, dăm numai un clișeu.

este construită pentru a le putea călători cu ușurință, având sâte pentru urdiniș și sub capac deasupra cuibului. În timpul călătoriei, capacul se întredeschide, până stă orizontal, așa că alte coșnițe se pot aseza pe capac. Stupăria are o casă pentru locuința unui stupar cu anexele necesare, grajd coteț, șopron, apoi un atelier și o cameră de stors.

Scopul stupăriei este de a studia posibilitatea unui stupărit rentabil, care ar împreuna avantajele câmpiei cu calea ale muntelui, prin mutarea stupilor în sezonul potrivit în regiuni cu floară meliferă bogată, eliminând de avantajele ce le are câmpia vara și muntele iarna. Prima încercare au făcut-o frații Precup în vara anului 1920 în valea Istăceului din Munții Gurghiului. Inceputul s'a făcut abia cu 10 stupi. De atunci stupăria a fost rând pe rând în Valea Sălard și acum în Valea Ilva unde au clădit și casă proprie încă în 1923.

Stupăria „Nectaria“
a fraților Precup, Cluj.

Stupăria s'a complectat parte cu sporul propriu, parte cu sporul stupăriilor individuale amintite mai sus, până la 200 coșnițe. De când stupăresc în felul acesta frații Precup, au avut an de au recolte mulțumitoare, ori cum ar fi fost anii, ploioși

ori secetoși. Singur anul 1925 a dat greș, fiind deoparte vara extrem de răcoroasă, așa că la munte s'a simțit și mai tare răceala de altă parte încrezuți în roada *sigură* a muntelui, stupăria a *fost stabilizată* la munte iarna-vara, fiind transportul cam anevoios și costisitor. Acest an a rămas fără recoltă, stupii însă și-au câștigat hrana necesară pentru iernat. Experiența de până acuma dovedește, că **stupăria stabilă** fie lacâm pie fie la munte reușește numai în ani normali. **Stupăria migrantă** însă poate să reușască bine și în ani abnormali, dacă stuparul este destul de isteț și mobil, așa încât știe la timp să se deplaseze cu stupăria acolo unde floara nu suferă așa tare în ani abnormali.

* * *

Inercarea Fraților Precup este de o importanță mare pentru desvoltarea apiculturii în Româia, de aceea vom ținea în curent pe cetitorii noștri cu rezultatele ce se vor obține în viitor. Ne închipuim, că dacă ar reuși în fiecare an sistemul acesta de stupărie migrantă, s'ar îndemna și alții la deprinderea lui și atunci sutele de văi ale munților noștri, în cari se fac exploatari de păduri, împănate cu câte o stupărie de-aceasta, ar produce milioane de kilograme de miere. Țara ar ajunge la vechiul ei renume de exportatoare de miere și cât nu ar contribui și micile „albine“ la întrămarea „leului.“

„Sburătorul.“

Borcane

de sticlă fină și solidă de $\frac{1}{4}$ kg, $\frac{1}{2}$ kg., 1 kg.

cu prețuri ieftine.

A se adresa la **Nicolae Voina**, red. revistei „Stup. Rom.“

Jud. Hunedoara

Vaidei
p. Orăștie.

Grăbiți că prețurile să urcă!

Miere curată de stup, în orice cantități mari, se află de vânzare la redacție. **Prețuri moderate. Puritytea mierei garantată.**

Contribuții la istoricul albinăritului la noi.

de Daniei St. Constantinescu.

1820 ...„Și *stupi boerești* nu se mai mulțesc, iar a lor *stupi* câte una 100 au *măci*, — măci, roi, probabil (nota noastră) una 100 pătru una sută... Așa își scria pâra la boer asupra logofătului de moșie, unul care râvnea să fie numit de boerul stăpân al moșiei, în locul logofătului rău gospodar.

1815 ...„Insămnare de inu și cânepa boerească, ce s'au lucrat de țigance prin Ilinca, țiganca vătășoia... 6 ocă *stupi cumpină (sic)*, rămasă iarăși asupra Safti, vătășoia, tors“... Și acum mă întreb ce înțelegea vechilul care a scris această însemnare prin vorbele „*stupi cumpină*“? Poate lămuri cineva aceasta?

1811 Sept. ...„se scade cheltuiala zărăfii, partea dumnealui Clucerului Nicolae Glogoveanu, ispravnicu, cum se cuprinde însă: lei vechi 4, un *tuțun ceară tare*“.. De reținut vorba *tuțun*, ce n'am mai auzit'o.

25 Aug. 1812. Logofeția-Mare către „slăvitul întâiului Divan și comitet“... „Insă o moșie ce se află în stăpânirea jeluitoarei, Ilincăi, dintre ale răposatului Medelnicer, fiind împărtășită ca o nepoată ce este, a-fierosește și ia, din patru părți ce este în hotarul Severinului, o parte și jumătate la biserica otu Banoviță, *ca ște fie pentru ceară*“... Se gândeau — înainte, pravoslavnicii boeri se „a-fierosească“ ceva bisericilor „ca se fie pentru ceară“. Azi nu mai „a-fierosește“ nimeni „ca se fie pentru ceară“, e adevărat însă că nici lumânările nu se mai fac din *ceară*, sau de vreți, dintru'un fel „ceară“ furnizată de rafineriile de țiteiu. *Parafină*. Zi-i civilizație și pace! Mai în toate actele de socoteli boerești găsim ceea relativ la albinărit de pildă: în „perilipsis de venitul moșii Ilovățu îi dă la Boca 1825 Oct. 25“, avem însemnat: „3 litre ceară dela *stupi boerești*,„

În altul dela 1824 al boerului „bivu Velu Cluceru Nicolae Glogoreanu“, se vorbește de „*ceară* tare“, după cum în alt „perilipsis“ tot al moșii Ilovăț se vorbește „2 ocă *ceară* de *stupi boerești*“ și alte „2 litre *ceară* ce să dă în sama popi Ioan“. Foarte interesant îmi pare acest ordin dela 1822: „Dumv. zapciilor ai plăși, — sănătate... Mitropolia, episcopiile, mănăstirile cu mitoașăle lor, schiturile și boerii, dela Velu Banu, până la Cleru-de-arie, nu au se plătească pentru *stupi* nici dijmărit nici ajutor“.

Tot aceste date le-am luat din „Situția agrară, economică și socială a Olteniei“ de N. Iorga, Buc. 1915. Și iată în câteva linii o privire înapoi în ce privește albinăritul nostru. De mă va învrednici Dumnezeu — și aprecierea cititorilor — voi aduna și comenta mai pe larg toate însemnările ce am găsit din vechi, prin cărțului.

Raport din 21 Iunie 1844. *Mor stupii*.

„Și se cunoaște că alții ceva nu ie decât din pricina homizilor, că au mâncat toată frunza; au rămas lemnele goale, ca când sunt scoase din foc“. (Pentru „pui de căță“).

(N. Iorga. — „Situția agrară economică și socială a Olteniei“ Buc. 1915. CCCXCI pag. 349).

Cum ar fi scăpat de acea pacoste stuparii Olteni atunci și care se fi fost adevărata cauză a răului?

După cât vedem răul e aruncat pe „homizi“. Cum raportul e dat din Iunie, poate că stupii din acea regiune contă pe tei sau salcâm a căror înflorire, coincide cu acest timp. De aci paguba.

Ce rost ar mai putea avea vorbele „pui dă căță“? Poate ne spune ceva despre o putrezire a larvelor — cățal sau căței — cum le zice poporul nostru. Ar fi în acest caz — una din cele mai vechi semnalări, autentice, a acestei grozave molodii, care și azi distruge multe stupini — prisăci, pretudindeni.

20 Martie 1823. Raport către ispravnici.

...„Pentru un Negru Grăvinu, împreună cu doi țigani ai lui, căci, în multe rânduri fiind locuitori de nu au jeluț pentru ale lor netrebnice fapte ce le făcu și câți slujitori am trimis, pe toți i-au bătut, iar acum fiind un Nistorescu, cu și (sic) cu păratu, și s'au sculat în sălnicie de i-au luat o curătură și numitu Nistorescu, mergând cu rugăciune să-i sloboază curătura, și l'au onorat cu bătaie, atât pe el cât și pe muerca lui: Al doilea, s'au pus de au luat un căzan cu chirie, dela acest Ieanu Viiășu, și când s'au isprăvit comina decopt, au cerut'o ...căzanu lui și el s'au pus de l'au omorât, cu feciorii lui, spurcând și o iapă și mărăndie și un bou. Toate acestea numitului Ieanu Viiășu. Ci acum, puindu-l în mână le trimisă-i cinstitului isprăvnicat; căci acesta nu e de mine, *fiind srpi neretezați* (sic), trimițându-i pe toți ..înaintea cinstitei stăpânirii.

(N. Iorga. — „Situația agrară, economică și socială a Olteniei“ Buc. 915. CCLXXIII pag. 225.

P. S. Raportul de mai sus dovedește că apicultura — ocupație de căpetenie la sătenii noștri, pe vremuri, furniza termeni de exprimare foarte concinși, ca cel de față: „stupi nerătezați“ care definește mai mult un om „cu trecere“, implacabil, nici decum o simplă declinare de competență. cum pare a fi vorba.

1823. *Mai ascultați o „vechitură“.*

Dela Căimăcănia Craiovei către dumnealor boeri ispravnici otu sudu Mehedinți.

Fiindcă de astăzi s'au început ramazanului, facem întrebare dumv. de a venit vre-o poruncă, dela Măria Sa Vodă, sau dela Visterie, ca să dați (la) cevas unt sau *miere* la Măria Sa Pașa dela Adă, — Adă Kale. (Nota noastră) fiind-că aci nu s'au văzut nici o poruncă și ca la un prietin al vecinătății, voesc ca să-i trimit din parte-mi treizeci, patruzeci, oca unt și *miere*, ca să se cumpere și cu ce preț. Căci de nu se va găsi, poate se trimitem de aici. Se avem răspuns cât mai în grabă.

1823, (rupt) C (o) n (stan) d (in) Câmp (ineanu).

(Din „Situația agrară, economică și socială a Olteniei“ Buc. 1915 de N. Iorga. — CCL pag. 211). Ve-deți cum s'au întors lucrurile: înainte vreme purtam și altora de grijă să aibă „ceva miere“ cu care să îndulcească asprimea postului; azi nu ne mai purtăm nici nouă, sau copiilor și bătrânilor noștri. Fără comentarii.

—x—

Nașterea albinelor după cre- dința celor vechi.

După cum s'a mai spus în aceasta revistă¹⁾ cel vechi aveau credința bizară că albinele se nasc din sânge și mărunțae de animale.

Aceasta credință o găsim și în Sf. Scriptură, în cartea Judecătorilor cap. 14. Aci ni-se spune că Samson s'a îndrăgostit de fata unui filistean și ducându-se să o peșiască, în drum, i-a ieșit înalte un pui de leu râgnind. Și a venit peste el Duhul Domnului și l-a spintecat ca pe un ied din capră. După vre'o câteva zile, ducându-se Sanson să facă ospățul, s'a abătut să vadă stârvul leului și era roiul de albine în gura leului și miere. Și a luat miere în mâinile sale și mergea mâncând și a dat și tatălui său și mamei sale să mănânce și nu le-a spus lor că din gura leului a luat mierea. Și Samson a făcut ospăț 7 zile și i-a dat lui socrul 30 de tovarăși. Și le-a zis lor Samson: Din cel ce mănâncă a ieșit mâncare și din cel tare a ieșit dulceață. De veți ghici această ghicitoare vă voi da voaună 30 de pânzături și 30 de îmbrăcăminte, iar de nu veți ghici îmi veți da voi mie.

Și neputând ei să ghicească s'au luat pe lângă femea lui și i-au cerut să-l amigiască ca să-i descopere ei ghicitoare, amenințându-o că de nu va face aceasta o vor arde și pe ea și casa tatălui ei.

Și ea, plângând la înmuiat pe Samson și i-a descoperit ei în zlua 7-a și ea a spus fiilor poporului său și aceștia au ghicit bărbatului ei: „Ce este mai dulce, decât mierea și ce este mai tare, decât leul.“

De aci apoi s'a născut ceartă între Samson și Filisteni.

Samson a prins 300 de vulpi, le-a legat coadă de coadă și

¹⁾ Vezi numărul 5: Abinele lui Aristeia.

între două coade câte o făclie. Și aprinzând făcliile le-a dat drumul și s'au aprins și au ars și holdele și viile și maslinii; apoi cu o falcă de măgar a omorât 1000 de Filistenii.

Mai târziu Samson s'a îndrăgostit în Dalida, căreia tot din slăbiciune față de ea, i-a descoperit că puterea lui cea mare îi zace în cele 7 şuvițe de păr de pe capul lui. Dalida apoi l'a adormit pe el pe genunchii săi și a chemat pe barbier, și a ras cele 7 şuvițe de pe capul lui și a început a slăbi așa, că l-au prins pe el cei de alt neam și i-au scos ochii lui și l-au legat cu obezi de aramă și rășnea în casa temniței.

Mai târziu, crescându-i părul, i-a revenit și puterea și când erau toți domnii celor de alt neam pe podul casei, ca la vre'o 3000 de bărbați și de femei, Samson a mișcat stâlpii casei și a căzut casa peste toți domnii cari erau într'însa și au murit împreună cu Samson pe care deasemenea l'a împresurat casa.

Al. Popa.

—x—

„Albinăritul în România“*)

DE DR. FLORIN BEGNESCU.

Sunt fraze cari sunt veșnic la suprafață ca uleiul pe apă. Cineva le lansează, câțiva purtători de condee la vântură cotidian, săptămânal sau semestrial în publicațiile periodice. Cetiitorii docili ai celor peste o mie și ceva de gaz-te și reviste dela noi din țară, încă au avut parte de astfel de „lozinci“. Așa ei știu, printre altele, că „Țara noastră e binecuvântată de Dumnezeu cu tot felul de bogății...“ Și această lozincă a devenit banală ca și surorile ei, tocmai fiind prea adevărată dar... este un „dar...“

Dumnezeu ne-a dat bogății cu nemiluita, dar nu ni le-a băgat în traistă. Ce-am făcut noi cu ele, cum le-am întrebuit, cum le-am organizat?

Din tot trecutul nostru bimilenar de-abia putem vorbi de ceva urme de organizare. Dela întemeierea statului românesc modern au început și la noi nucleeele de organizări în diferitele ramuri. Statul și-a creat organele de control și propășirea pentru unele necesități ale economiei sale, pe altele de a ignorat sau a amânat studiarea lor pentru vremuri mai bune. Intregirea hotarelor țării ne-a surprins în această fază, încât problema organizării

*) Acest volum tipărindu-se într'un număr restrâns de exemplare, nu se găsește de vânzare în librării ci numai la autor. 160 lei franco recomandat în toată țara. Adresa: Dr. Florin Begnescu Galați, Str. Domnească 133.

diferitelor ramuri ale bogățiilor naționale, complicată de faptele istorice, e azi mai actuală ca oricând. Una din fețele ei este *stupăritul*. Ne-am fi așteptat la o minuțioasă anchetă din partea statului, la lucrări de întinsă inventariere, dar fie din lipsă de oameni, fie din nevoi bănești, stupăritul n'a avut parte de prea multă sollicitudine oficială. În aceste împrejurări se ridică un particular D. Dr. veterinar Fl. Begnescu și ne oferă un vast studiu „Albinele și Albinăritul în România“, care e fără îndoială cartea de căpătăiu pentru orice încercare de organizare a stupăritului în România. Un mare merit al cărții este multilateralitatea cuprinsului ei.

Autorul nu s'a mărginit numai la înșirări seci de date actuale apicole. A scuturat praful documentelor și a răscolit volumele bibliotecilor, pentru a ne arăta felul cum a fost privită albina din cele mai vechi timpuri de către poporul nostru. Ne povestește legendele în legătură cu albina. Ne prezintă istoricul albinăritului la Români, bazat pe date sigure de cronică și hrisoave. Cele dintâi organizări și propuneri de legiuiri în direcția aceasta. Primele încercări de stupărit rațional și ciocnirea cu empirismul bășinaș ni le zugrăvește cu o bogăție de date surprinzătoare. Date statistice pe județe și pe provincii, însoțite de descrierea celor mai importante stupării din țară. Fotografii și hărți sugestive împodobesc textul. Toate acestea fac lectura celor 274 de pagini foarte plăcută, chiar pentru un laic în ale apiculturii.

Cartea dlui Begnescu este fără îndoială un prim paș pentru cunoașterea în ansamblu a apiculturii românești istorice și actuale. Ea cuprinde în sine toate elementele necesare organizării stupăritului rațional în România, ceea ce n'a făcut statul, a putut face un particular cu mijloace restrânse de investigațiune. Credem că ea va convinge atât pe stuparii individuali cât și factorii competenți, diriguitori ai economiei naționale, că o organizarea puternică a stupăritului e urgent reclamată. Bine organizat și inteligent condus, stupăritul rațional al României întregite ar fi un izvor de bogăție nebănuită. Doar nu vom fi urșiți ca cei cari ne ocupăm cu cele mai ordonate și mai harnice ființe, să fim tocmai noi veșnic lipsiți de organizație și să băjbăim în întunerecul empirismului!

Ceice au urechi de auzit — să audă.

Profesor A. P. Todor.

UN APEL

Către Domnii președinți a Camerelor Agricole.

Domnule Președinte, a Camerei de Agricultură.

Printr'o adresă specială, Societatea Națională de Apicultură a avut cinstea de a se îndrepta spre Domnia-Voastră, rugându-vă să bine voiți a dispune ca în vederea dezvoltării albinăritului în țară, operă la care Camerele Agricole sunt menite să contribuie, cu mult succes, să fie cooptat în sânul camerei, ce prezidați, un cunoscut apicultor în raza de acțiune a Camerii, dacă între membri aleși ori de drept nu s'ar găsi vreo unul.

Câte-va din camerele agricole din țară au și bine voit a ne răspunde, indicându-ne numele apicultorilor ce fac parte din sânul camerei respective.

Scopul Societății Naționale de apicultură înființată în anul 1915, este dezvoltarea albinăritului modern, pe cale de propagandă scrisă, reuniuni apicole, expoziții etc. Domnia Voastră, Domnule Președinte, ați putea da un real sprijin și îndemn pentru cultura sistematică a albinelor în regiunea de acțiune a camerei Domniei Voastre, prin încredințarea conducerii acestei ocupațiuni unui specialist recunoscut din localitate. Înființarea de grupări ale apicultorilor ca secțiuni ale societății, pe lângă fie care cameră agricolă, ar fi de un real folos.

În acest scop, persoana însărcinată cu apicultura în camera D-voastră, este rugată de societatea noastră să binevoiască a constitui această grupare, invitând pe toți apicultorii din cuprisonul razei de acțiune a camerei, la o consfătuire, cu care ocaziune s'ar putea constitui secțiunea sub președinția celui ales de acea consfătuire, în conformitate cu regulamentul secțiunilor ce sunt publicate în o broșură specială ce stă la dispozițiunea tuturor celor ce ce-o vor cere, pentru că luând cunoștința de statutele și organizarea Societății Naționale de apicultură, să se poată pune în legătură cu președintele ei.

Toate secțiunile ce vor fi înființate pe lângă camerele agricole, se vor conduce independent și vor avea numai legătură impusă de statute cu societatea, pentru a forma acel bloc puternic, care să poată sprijini progresul albinăritului și apicultorilor, pe care astfel îi va pune în legătură unii cu alții, pentru ca apoi, uniți de interese comune, să poată mai bine contribui la răspândirea modernismului apicol și să poată face astfel ca produsele melifere ale țării să recapete faima de altădată.

Cunoașteți desigur, Domnule Președinte, că totalitatea averii melifere a țării se ridică la un miliard de lei, cu o producție anuală de peste 200 milioane, și este neîndoios ca prin o cultură modernă și o intensificare a gustului pentru albinărit, această considerabilă bogăție națională s'ar putea încă cu mult spori.

Scopul camerilor de Agricultură este tocmai îndemnul pentru o mai modernă și intensivă creștere a tuturor felurilor de animale și plante și apicultura să fie în strânsă legătură cu ambele, nu ne îndoim că gruparea apicultorilor va contribui tot mai mult la acest progres.

În așteptarea adevizului grupării ce se va înființa pe lângă camera ce cu onoare prezidați, vă rugăm a primi, Domnule Președinte, asigurarea distinsei noastre considerațiuni.

Dr. Florin Begnescu
Președintele Societății Naționale
de apicultură

Galați Str. Domnească Nr. 133

P. S. Domnii apicultori sunt rugați a aduce la cunoștința Dî-or preș. ai camerilor agricole prezenta adresă, fiecare în regiunea sa.

—X—

Lucrările stuparului în toamnă

În regiunile, unde peste vară a fost ceva recoltă, acolo mai zărnăie cu glasul lui extractorul. După rapoartele sosite și după inspecțiile făcute în diferite localități, sunt foarte puține locuri binecuvântate. Recolta ce o avem în anul acesta, este din luna Mai și până pela jumătatea lunie. De-aci încolo cântorul nu numai că a fost staționar, ci în cele mai multe locuri a fost decrescând.

Roi, aproape pretutindenea, dacă nu s'au nutrit, au pierit în Iulie. Acei stupari, cari nu au fost lacomi la recoltarea mierei în primăvară, să uită într'un viitor asigurat, mângăindu-se cu aceia, că va da Dumnezeu în viitor. Pe lângă toate că timpul a fost atât de mașter, cu ploii dese și răceli în lunile Iulie și August, existența coloniilor este asigurată. Dacă unele colonii reclamă ajutorare, atunci să la ajutăm cu miere căpăcită, luată dela coloniile cari au din belșug. În lipsa de miere în faguri, să-i nutrim cu miere extrasă de prima calitate sau sirup de zahăr, având de grijă, ca să nutrim totdeauna seara dupăce, soarele a sfințit dându-i mierea sau siropul în cantități mari după populația coloniei de câte 1 sau 2 kg. odată, pentrucă dacă am da acest nutrimânt în cantități mici, matca în credința că este recolta din

natură, s'ar slobozi prea tare la ouat, cciace nu este de dorit în timpul acesta. Nutritul să-l facem cu o deosebită băgare de seamă, lucrurile ce avem în jurul stupilor să le facem des de dimineață, și către seară, ca să nu stârnim furțișagul, care este o mare păcostă pe capul nostru și este mai ușor al prevenii decât al opri.

Furțișagul îl produce totdeauna însuși stuparul prin neglijență și nesocotință. Ori că lucră la stupi prin căldură mare și operează timp îndelungat fiind ramele în liber, ori că lasă faguri cu miere, ori chiar picuri de miere în jurul stupilor. Instinctul albinei de-a câștiga, de-a aduna cât mai multe bogății în hambarul ei, nu are margini. Și dacă acestea bogății (mierea) nu le poate afla în izvoarele naturii, cu periclitarea vieții să aruncă pe vecinul ei mai slab și îi răpește avuția câștigată cu atâta trudă. Ei ce să faci? Să o învinovățim? Dar oare între oameni nu găsim asemenea cazuri?...

Dacă este atăcată numai o singură colonie, fără amânare și multă zăbavă, să-i închidem urdinișul de tot, iar a celor vecine să-l strâmtorăm ca numai 1—2 albine să poată comunica.

În stupul atacat sunt o mulțime de albine strălne, cărora le dăm drumul prin partea coșniței dindărăpt deschizând ușa și luând pragul de sub fereastră pe vre-o câteva momente. Mai târziu repetăm acest procedeu până să depărtează toate în ruptul capului după o lecție primită și binemeritată. După câțva timp deschidem urdinișul într'ată'a, ca numai o albină să poată intra și eși producând cu stropitoarea o ploaie lină asupra albinelor cari joacă încă la urdiniș. Dacă stupul e cu matcă, respinge atacurile dușmanelor, cari să retrag încercând norocul în alt loc. Este însă o altă fază a răpitului, care este cu mult mai primejdioasă, aceasta este răpirea generală, când coloniile toate fură una dela alta, fără a ști care dela care. Nu pot trece aici cu vederea și a nu aminti un caz unic în felul lui. În 27 August eram cu dl Al. Popa, șeful regiunii V la halta Romos-Geoagiu, în drum spre Deva, pentru a inspecta stupinile din oraș, cari sunt cu desăvârșire molipsite de putreziciunea puetului, faza contagioasă (ciumă, pestă). Băiatul cantonerului (un discipol al meu) este înpiegat de mișcare în Simeria, de unde după 24 ore serviciu vine aci la canton. În 26 Aug. era acasă și a aflat de bine să-și aranjeze stupii spre iernat. În 27, cu trenul de dimineața, a plecat la serviciu, lăsând mai mulți faguri cu polen și unși cu miere risipiți prin stupină. În 27 Aug. a fost o zi frumoasă. Noi sosim la ora 8. Ca de obicei, primul lucru ne era să vedem stupii. Cciace am văzut nea ridicat părul în cap. Vre-o 40 familii erau într'o

învălmășală, par'că toate deodată ar vrea să roiascu. Uleele, coșnițele erau acoperite de sus până jos cu albine. Măcelul nu era mare, pentrucă în învălmășala ce sa produs, biete, nu-și dădeau seama că furând ele le fură și altele pe ele. Furțișagul era general, fără excepțiune Dupăce am dat cantonerului unele sfaturi, sosindu-ne trenul noi am plecat.

În cazuri de acestea nu avem altă scăpare, decât a produce o recoltare maestrită, care costișitoare și reclamă vr'o 8—10 kg miere. Și anume, luăm 1 kg. miere și 3 de apă, le mesteacăm la repezeală și în diferite tăvi în 10—20 locuri la adepărtare de 10—15 metri prin jurul stupinii le așezăm și ne punem în așteptare. Încetul cu încetul albinele — îndeosebi, dacă apa a fost caldă, ca să evaporeze — încep a să lăsa de furțișag și caută tavele acestea, cari într'o $\frac{1}{2}$ ori 1 oară sunt golite.

În timpul acesta pregătim alt sirop și ziua întregă tot mereu le înșelam la aceasta recoltă măestrită.

Notez, că la a doua tavă abziec cu desăvârșire de răpit Seara închidem toate urdinișele. Luăm un fagur gol, îl cufundăm în apă și la fieștecare stup așezăm câte unul. În starea aceasta le ținem trei zile dându-le apă în fieștecare seară. După trei zile le dăm drumul, slăbind urdinișul la 1—2 albine și așa treptat. Procedeu este destul de lung și costișitor, însă ne va servi de învățătură spre viitor.

Ravagiile cele mai mari în stricarea stocului de faguri goli, le fac toamna găselnițele. Prin prinderea fluturilor cu lumina, dupăcum am mai arătat prevenim acest lucru. Fluturile „cap de mort“ încă acuma se ivește. Să înpiedecăm intrarea lui în stup, prin'un piepten de cuițe aplicat la urdiniș.

Este timpul să ne pregătim pentru iernatul stupilor, care lucru necondiționat să-se termine până 1 Oct., ca eventualele stricăciuni din lăuntru stupului să-se poată repara.

Iernatul bun asigură prosperarea și recolta anului viitor. Cari sunt condițiile bunului iernat. Matcă bună, populație suficientă, nutremânt destul, locuință călduroasă și aier suficient.

Punerea la iernat a stupilor diferă după sistemele de coșniți. Știm aceia, că cuibul să formează totdeauna lângă urdiniș. Știm aceia, că albinele iernează pe fagurii goli; deci așezarea puetului să-se facă lângă urdiniș, ca eșind albinile din casului să aibă teren de faguri goli. Terenul acesta de faguri goli să fie înprejmut de polen și miere.

Tocmai așa stăm și cu cuantul de miere necesar unui stup peste iarnă. Nu putem da un sfat general. Cuantul diferă după

sistemul stupului și populație dela 8—13 kg. Stupul consumă foarte puțin din Oct. până în Martie. În Martie și April însă consumă de trei ori atâta ca din Oct. puuă în Martie. Două lucruri însă să avem în vedere. Urdinișul peste iarnă, fie jos, fie la mijloc, fie sus, trebuie lăsat de tot liber. În contra șoarecilor aplicăm pieptenul, grația Haemann sau și sârmă de drot.

În contra razelor de soare aplicăm o scândură și așa fel că aerul să poată intra, razele soarelui sau vânturile să nu bată direct în urdiniș. Al doilea lucru este că să nu pachetăm prea călduros stupii. Dacă cosnița este bine lucrată, fără crepături sau alte defecte, atunci o lăsăm așa chiar dacă în Decembrie ar crepa lemnele din frig, cu excepția dacă avem de lucru cu o colonie slabă de tot.

Altcum stă lucru din Ianuarie încolo până în jumătatea lui Mai. În timpul acesta îi trebuie căldură mare, pentru că să începe dezvoltarea puțului. Prin pachetarea prea călduroasă de pe acum, ne-am ucide singuri stupii. Unii sunt așa de precauți, încât să îngrijesc de pe acum ca stupii să aibă peste iarnă apă în perioada primă până în Februar nu au lipsă de apă; în perioada a doua a iernatului, au lipsă foarte mare și nu putem recomanda îndeajuns adăpatul în aceasta perioadă.

Matca.

—x—

DIVERSE.

Cursuri de apicultură pentru invalizi în Ungaria. În Ungaria mai multe societăți județene spriginite de uniunea sau federala din Bpesta și ajutate de diferite ministere, au ținut cursuri de apicultură pentru invalizi.

Cursurile au fost împreună cu lucrări în atelier în așa fel, că fieștecare invalid ducea cu el acasă un stup sistemat c Unelele și acaretele le înpărța însuși delegatul Ministrului, în prezența a doi secretari de stat și trimiși respectivei societăți. Iată un lucru pe care l-am putea imita și noi. Până a ne organiza pe județe, apoi pe fieștecare ținut, cu câte-o societate aparținătoare federalei ori uniunii, să facă acest lucru Camerele Agricole. Nu aflu un mai nobil și actual lucru ca acesta din partea Camerilor Agricole. Și nu așa crede că guvernul să refuze o astfel de acțiune, în care, noi cei ce trăim la sate vedem o îndestulare a invalizilor, o întreprindere ușoară și cu lipiciu, care duce la o viață morală îndestulitoare, care nobilitează prin felul, farmecul și rezultatele ei momentane.

Am putea afirma, că nu mai vedem atâta invalizi pela uşile pretoriale, prefectuale şi ministeriale, după dreptul de brevete de cârcimărit, negustorit şi alte afaceri. Şi ce ieftin sar putea face acest lucru. Durere, că până nu avem un reprezentant al apiculturii în minister, toate acestea rămân baltă şi e pagubă!

Boala de unghii şi gură este în general cunoscută între proprietarii şi economii noştrii de vite. Probele făcute în ultimul timp dovedesc, că aceasta boală lipicioasă să vindecă cu rezultat, dacă la vitele îmbolnăvite le punem în patru-cinci dimensiuni câte-o linguriţă de miere în gură.

„Borolin“. În contra umflăturilor produsă de împunsătura albinelor să recomandă „Borolin“-ul, care să poate afla în orice farmacie, ori drogerie.

Cursul de apicultură ținut de redactorul revistei „Stuparul Român“ s'a început în 10 şi sa terminat în 25 Iulie, în faţa unei delegaţii judeţene în persoanele dlui dr. Maniu, primveterinar jud. Ziegler, dir. muzeului judeţan, Iosif Malász, apoi reprezentantul Min. Instrucţiei I. Sântimbreaan rev. şcol. În comisia de examinare au fost de faţă şi dl Popoviciu Cerchez din Chişinău.

Examenul a fost teoretic şi practic, la care au luat parte toţi 30 auditorii. A fost o zi de înălţare sufletească, având în aceiaşi zi şi preoţii din jur cercul lor religios. Vom veni cu amănunte şi fotografii.

Spaima stuparilor este putreziciunea puilor albinelor, care să mai zice şi „ciumă“ sau „pesta“. Suntem foarte îngrijaţi, când anunţăm că aceasta boală băntuie în oraşul Deva în mod groaznic şi seceră zilnic coloniile apicultorilor noştrii din acel oraş. Autorităţile au luat măsuri severe pentru localizarea acestei primejdii. Din lipsa de loc, în numărul acesta nu ne mai putem ocupa cu aceasta boală, care este cea mai primejdioasă, neavând leac, ci promitem a-o descrie în numărul viitor.

Şi până atunci atragem atenţia fraţilor noştrii stupari, să se ferească de-a cumpăra produse de-ale albinei, miere, ceară; faguri artificiali, cosniţi, ori acarete vechi din oraşul Deva. Dl. dir. al Muzeului, Iosif Malász, care este un savant naturalist lucră cu zor pentru împiedecarea şi vindecarea acestei boale. Noi îi urăm noroc şi izbândă.

Creşterea Albinelor în România de D. Stamatalache dir. revistei Buletinul Apicultorilor, v. prez. Soc. Centr. de Apicultură din România. Primim la redacţie o broşură de 24 pa-

gini cu titlul de sus. Pe cât e de mică, pe atât e de vastă. Dl Stamatalache este condus de principiul „non multum sed multa.“ Și în adevăr prin aceasta schițare istorică pune în liniamente generale dezvoltarea albinăritului dela început, trecând prin perioada antică, medie, până la modernismul de azi.

Arată cu domete vechi cât de răspândit și cât de mare atenție i-să dădea stupăritului din partea albinarilor, cât și a legislatorilor. Cartea este un document, că apicultura începe nu numai a înflorii în apele modernismului, e un document, că nu ne îndestulim cu ceiace știm și vedem azi pe acest teren, ci ne place a căuta trecutul ei, până la cele mai vechi popoare. Să află de vânzare la dl D. I. Stamatalache în Tg. Frumos, județul Iași.

— x —

Loturi Apicole.

Mulți, foarte mulți să întorc către noi cu întrebări în ce privește loturile apicole. Noi le-am dat răspunsuri pe postă, ba la vre-o câțiva le-am făcut petiția gata și le-am trimis-o. Vre-o câteva scrisori le-am înaintat chiar dlui Florin Begnescu, preș. soc. Naț. de Apicultură. Dl Begnescu nu stă pe loc, ci muncește și în direcția aceasta și întrebarea o ține la suprafață. Dsa încă în April a. c, a înaintat o petiție personal Ministrului, când a documentat și verbal ardenta lipsă de-a modifica legea actuală în ce privește loturile apicole. D-sale i-sa promis, că se va rezolva chestiunea aceasta în senzul doleanțelor stuparilor.

Dăm aci și petiția dlui Dr. Begnescu, ca să o vedem cu toții.

Domnule Ministru!

Cunoașteți în deajuns că una din bogățiile țării noastre o formează stupii cu albine. Această bogăție ca și celelalte numeroase ce formează averea națională, pentruca se fie exploatată, cere să i-se aplice metodele dictate de progresele de astăzi.

Este netăgăduit, că apicultura la noi mai ales în ultima vreme a făcut însemnate progrese și soc. noastre de apicultură își face un merit de a fi contribuit pe cât a putut la introducerea modernismului în apicultură și a fi fost un real îndemn pentru acest progres.

Este însă tot atât de adevărat, că apicultorii ce au contribuit la acest progres, merită să fie încurajați de înaltul Dv. sprijin, pentru-că dezvoltându-și stupințele, să poată realiza un progres și mai însemnat al acestei avuții și să poată se formeze cât mai

multe exemple de stupini moderne în mijlocul sătenilor, cărora exemplul la fața locului le dă îndemnul cel mai eficace de a practica stupăritul și de a-și moderniza stupinele.

Domnule Ministru,

Loturile apicole create pe rezervele de stat în modalitatea actuală, prin grelele condițiuni puse în contractele de arendare, nu numai că nu aduc un sprijin apicultorilor, dar pe mulți i-a descurajat, făcându-i să renunțe la arendare

Soluționarea de către înalta Dv. bună voință a acestei chestiuni este așteptată de mulți apicultori din țară. În numele Societății naționale de apicultură, solicităm, domnule ministru, că loturile ce se vor atribui apicultorilor, să se atribue prin vânzare în plină proprietate cu anumite obligațiuni, care însă se dea apicultorului puțința de dezvoltare și gospodăria ce va întemeia pe lotul acordat să poată rămâne urmașilor.

Creierea unei stupini pe un lot acordat cere atâtea cheltuieli, încât arendarea oprește pe cei mai mulți a mai spera în dezvoltarea stupinelor.

Cerem, dle ministru, ca acele loturi să se poată vinde apicultorilor români ce vor dovedi că nu posedă loc de dezvoltare, iar prețurile fixate de onor. minister, după cum va crede de cuviință, se poată fi plătite într'un termen stabilit, cu simpla obligație, ca cumpărătorul apicultor se întemeez pe el o creștere sistematică de albine, vermi de mătase, păsări etc.

Această dispozițiune o cerem, dle ministru, și pentru acei apicultori, ce fiind funcționari de stat, nu au după regulament nici măcar dreptul de închiriere, deși nu posedă nici un fel de avere imobilă, de oarece dovedit este, că tocmai acești intelectuali au contribuit mai mult la răspândirea modernismului.

Punându-ne toată speranța în bunăvoința dv., vă rugăm, dle ministru, a primi asigurarea deosebitei noastre considerații.

Președ., *F. Begnescu.*

C ă u t ă m !

Ceară.

Ceară.

Ceară.

Adresațivă către Redacția „**Stuparul Român**”,

Vaidei p. Orăștie cu probă și indicația prețului.

 Numai ceară curată și numai dela stupari cumpărăm.

Falsificările în Apicultură.

Viața, dar mai ales cea de după războiu, a lăsat să iasă la suprafață tot ce a fost mai murdar în desupturile ei. Persoane, cari cu puțin mai înainte erau așazicănd „nimeni“, azi au ajuns conducători și sunt în stare să-și impună voința lor. Aproape nici o manifestație a vieții noastre nu este scutită de acest flagel social.

Și dacă examinăm cauzele, cari au înlesnit modificările acestea atât de radicale. găsim, că lipsa de caracter, acum aproape dispărut, a contribuit în mare măsură la prosperarea stării în care ne aflăm.

Sustragerea dela muncă și în consecință, aflarea resurselor, cari să alimenteze droaia de „farnienți“, falsificarea produselor și inducerea în eroare a publicului conzumator: iată principiile multor oameni din zilele de acum.

Eram obișnuiți, ori-când, se găsim pe piață alimente falsificate, se cumpărăm materii prime rele, pe prețuri înalte, dar pe lângă toate acestea, era și este o ramură de bogăție specific românească, care s'a înfățișat totdeauna în puritatea ei absolută înaintea publicului conzumator și aceasta este apicultura.

Românului, și eu înțeleg pe românul adevărat, nu i-a venit niciodată în minte se falsifice produsele apiculturii, la realizarea căroră a contribuit numai în mică măsură. Niciodată nu i-a venit în minte se folosească produsele apiculturii în scop de speculațiune, deoarece le credea mereu un dar deosebit dela Dumnezeu. Și apoi astfel de manopere sunt contrare cu caracterul drept și neclintit al românului adevărat.

Însă dorul de îmbogățire pe nedrept al unora, mai ales străinii de neamul nostru, atentează mereu la cinstea și încrederea românului față de apicultură.

Un singur caz petrecut decurând în Turda, acest cuib de șovinism osificat, ne va dovedi cele de mai sus.

Este în Turda un vechiu apicultor și mare comerciant, dl Flora Antonie, care vinde faguri artificiali, presați din ceară falsificată, cu 280 Lei kgr.

Cazul s'a petrecut astfel: un comerciant român, având locuința la periferia orașului, loc prielnic pentru apicultură și dorind se aibă 2—2 stupi pentru trebuințele casei, a cumpărat un roi cu 300 Lei dela un alt apicultor român, cu care împreună, subsemnatul am făcut așezarea lui în coșnița sistematică. Când am lipit începuturile de faguri și faguri întregi artificiali, am fost izbit de marea elasticitate a cerei și un miros rău, care-ți cauza durere de cap.

Și atunci am pus o bucată de fagure în benzină pentru probă. În scurt timp benzina s'a colorat într'un galben deschis, iar pe fundul vasului a rămas ceva alb, asemănător cu aluatul stătut în apă, era cerosin și parofină, dupăcum a dovedit-o și dl redactor a revistei noastre.

La acest fapt n'avem de adăugat altceva, decât disprețul nostru și recomandăția sinceră către toți stuparii români, ca nu cumva vre-unul să cadă pe povârnișul necinstei; lucrând în acelaș timp, umăr la umăr pentru elininaarea tuturor elementelor necinstite din sânul apiculturii românești.

I. Pleșta.

—x—

O rectificare.

În No. 7 a revistei noastre, pentru abținerea și pe mai departe a legăturilor prietenești, ce le au între ele revistele „Rom. Apicolă“, „Bul. Apicultorilor“, „Stuparul Român“, iar pe de alta parte, ca să fie și cititorii noștri orientați, am voit să publicăm articolul d-lui Dr. Fl. Begnescu : „Lămuriri“ (Vezi pagini de critică apicolă în rev. „Științelor Vet.“ No. 4, pag. 102) Cum însă eram pre ocupat cu prelegerile cursului, nu am putut face personal corectura și astfel s'a străcurat o regretabilă greșală și anume culegătorul nu a trecut cu culesul literelor la coloana unde să

continuă articolul „Lămuriri“, ci la un articol al d-lui preot C. Gh. Vartolomei. „Din viața marelei Dzierzon“. Astfel s'a făcut greșala, pe care noi o regretăm mult și cerem scuzele și iertare dela dl pr. Vartolomei. Articolul „Lămuriri“ îl reproducem din nou aici și rugăm să notați acest lucru în No 7.

ȘTIRI APICOLE

Pagini de critică apicolă. Lămuriri. În revista *România Apicolă No. 4 din anul curent* sub titlul de „Răutății“ un domn apicultor cu aere de bătrân sfătos, încearcă a ne da sfaturi în această.. calitate și nu numai atât dar... după sfaturile ce le cheamă D-sa părințești, se încumetă a da.. încă un sfat d-lor ce redac-tează această revistă, și dacă în primele sfaturi bătrânești D-sa să arată totuși un... copil sburdalnic, ai cărui părinți au plecat de acasă, în al doilea sfat trebuie să recunoască și numitul domn și toți acei cari cunosc această revistă că, D-sa se avântă în sfere, unde bătrânețea nu este un calificativ suficient pentru ca să se poată avânta.

Supărat pe notița reproducă de noi după cuvântul agronomilor — unde poate de altfel să se adreseze direct — de oarece nici noi nu cunoaștem pe inginerul agricol, vizat, se avântă în zisul articol în cuvinte pe care nu le scrie decât un începător și aducând argumente și nume de apicultori, pe care nu le contestăm.

* * *

Dar se vede că copilul sburdalnic nerespectând pozețele părinților și anume art. 6 din regulamentul revistei R. A., ce să publică chiar în acelaș număr, a comis faptul fără știrea lor.

Avem deci această satisfacție, căci în numărul următor se declară de dl Stamatelache, că nu împărtășeste cuprinsul acestei note.

Am scris în acest loc că vom primi spre publicare orice observațiuni obiective și aceasta nu va constitui decât un îndreptar în anumite împrejurări, și nimeni nu trebuie să se creadă direct vizat; aceste lucruri nu pot constitui nici asperități și nici fricțiuni, între persoane ori grupări, atunci când vor fi privite prin prizma interesului general.

De aceea, interesele comune ale tuturor societăților le vom respecta și le vom da totdeauna sprijinul.

Că aceste discuțiuni — nu fricțiuni — sunt foloșitoare, sunt însăși explicațiunile ce ni se dă de dl Stamatelache în No. 6 al „României Apicole“.

D-nia sa apoi se înșală că, noi am păstrat o notă direct agresivă față de soc. Centrală de Apicultură.

Din articolul publicat în „Universul“ din 26 Iulie, nu rezultă decât faptul ce s'a recunoscut în adunarea de constituire a soc. Centrale, prin aceea, că noi am susținut, că societății noi înființate nu trebuie să i-se dea numele de Uniune, ceiace spre marea noastră satisfacție s'a și făcut, și aceasta este un corolar frumos al discuțiunilor urmate, care deci, ca și aceste pagini, au adus un folos: Uniunea se va constitui atunci când toate societățile existente se vor întruni la un loc și vor forma acel front unic ce am preconizat, înțelegând totuși, că fiecare societate să rămână independentă în acțiunea ei.

Noi avem singura credință, că toți cei chemați lucrează pentru o trainică prietenie, nu numai între apicultori, dar chiar și între grupările lor, și am apreciat la vreme și apreciez și azi atât efortările Soc. Centrale de apicultură cât și acelorlalte societăți.

Dar dela interesul general, până la tonul d-lui apicultor autor al articolului Răutăși, este o cale lungă, și cuvintele trebuiesc măsurate și am fost încredințați ca și dl Stamatelache, conducătorul R. A. regretă că nu au fost cenzurate la vreme.

Dr. Begnescu.

Fagur artificiali

dln ceară curată **kg. 260 lei** la

Moise Flităr

preot apicultor.

Comuna Sapărtoc, of. p. Apold prin Sighișoara.

POSTA REDACȚIEI.

Dlui Marcu Ant. Crișan. Pe jumătatea primă încă nu ați achitat abonamentul.

Dlui Dtru Scornea. Noi deaici vă trimitem rev. regulat. Vă rugăm să vă interesați la of. postal, ce să fac cu N-rii adresați Dv. Vă trimit încă odată No. 3—7 în mod excepțional, deoarece s'au cam epuizat. Salut.

Dlui Vict. Glinsky. V'am trimis regulat și la timp toți numerii apăruți. Vă trimitem din nou No. 1—2. Pentruce ați solvit numai 37 Lei 50 bani și nu abon. întreg ori pe 1/2 ani? Nu înțelegem.

Dlui Gh. Bănea. Abonamentul nu e 100 Lei, ci 150 Lei.

Dlui Cornel Ghilescu. Dv. să vede că în adevăr pricepeți rostul nostru și a revistei și în acelaș timp și greutățile cu cari luptăm. Vă mulțumim aci pentru mariinimositate și suprasolvire la revistă.

Dlui I. Banciu. Primit și trimis la dorință.

Dlui I. Cleja. Ați primit toți N-rii?

Dlui Dubos. Kg. de miere în mic să vinde cu 45—50 Lei, în mare per majametrul cu 35—40 Lei după calitate. Ceara per kg cu 150—180 Lei cu act de garanție, Roi să vând cu 400—500 Lei. Stupii, după felul locuinței, stubeului, apoi populația, fagurii, mierea, regina etc. dela 800 până la 2000 Lei. Nu putem face aci prețuri fixe.

Dlui Pr. Chialda. Vă mulțumim din inimă pentru curagiu ce vărsați în noi cu frumoasăle cuvinte de încurajare. Trăiți și Dv și să vedem încurând în rândul propoveditorilor îndelnicirii noastre.

Dlui Miron Racoța inv. „Stuparul Român“ să abonează pe seama bibliotecii școl. a conto bugetului școl. Actul justificativ este recipisa cu care a trimis suma la Administrație. Noi și așa vom cvita achitarea abonamentelor în revistă, pe pagina din urmă, a tuturor abonaților și vom arăta apoi și pe aceia în luna Dec., căroră le place să citească revista, dar să nu plătească. Pe ceice achită îi vom arăta numai cu numele, pe cei-ce nu achită și cu domiciliul, (com. plasă, județ).

Dlui coleg Diaconescu acelaș răspuns ca lui Racota.

Dlui Preancu inv. Mulțumesc pentru propagandă. Înainte numai, să mai auzim și ceva noutăți de prin părțile acelea.

Dlui prof. C. Pungulescu. V'am luat cu plăcere între abonați, No. 1—6 i-ați ridicat din Deva, trimitem No. 7 și următorii. Vă salutăm și vă rugăm să ne dați tot spriginul prin părțile acelea.

Dle Dobrinescu. Dta umbli pe căli bune. Fi cu răbdare și urmează-ți drumul. Ar fi prea din vreme să-ți dăm răspunsul dorit Că pentruce? Nu fi curios deocamdată. Salut.

Dlui I. Pop Rona. Mă întrebji Dta despre 15 lucruri la

cari îți răspund în vr'o câteva: Statul român nu este încă în starea aceia pe care o visezi Dta, ca să-ți dea împrumuturi pe 100 de ulee, nici în aceia, ca să ajutaze singuratici stupari. Nu vezi Dta ce jertfe duce lumea azi. Așa și statul. Mai presus de toate este, că apicultura e un făt a nimănu. Min. Instrucției zice că nu să ține de el, ci să ține de Min. Agriculturii. Min. Agriculturii zice, că e al M.n. Instrucției. Mai nou cu Cam. Agricole; când comisiile Zootehnice pretindeau (și cu drept) că apicultura este un ram al ei, ele nu voesc să-l încadreze în bugetul lor. Ba și stăruința dlui Begnescu abia a aflat resunet la vr'o câteva Cam. Agr. Ce e de făcut? Dela nime și nimic să nu așteptăm, ci totul dela noi înșine. **Organizare!!**

Dlui Paraschiv. Rasca Mulțumitele noastră pentru prețioasele informații.

Dlui Pleșa. Vă mulțumesc pentru interesul ce'l manifestăți revistei noastre. Înainte numai și vă luam cu plăcere întră colaboratorii noștrii. Caravana noastră are lipsă de oameni ca cei dala vestita Turdă. Cu drag și sănătate. La revedere la ad. gen. Incurând vom publica și cărțile de apicultură nemțești, ungurești și franceze. Te rog cere cărțile Dlui Begnescu, îndeosebi cea din urmă, care să află numai la Dlui, Galați, str. Domnească 33.

Sc. prim. de stat Treușul-nou. Sub ce număr a-ți primit N-rii 4, 5 și 6? V'am expediat 1—3. Noi nu aflăm că a-ți fi achitat abonamentul. No. Dv. este 507. Salut.

Dlui Binchiciu peot. Deva are tipografie județeană. Lucră lefțin și concurează cu 2 tip. străine. Recomand să te adresezi direct sau trimiteți însă lămuririle și eu vă exoperez lucrul. Sunt curios, că din ce branșe e lucrarea Dv.? Salut.

Dlui Olariu Nas. înv. Abonamentul la noi nu a sosit. Revista vă merge regulat.

Dlui I. Pleșia. Ceara trimisă spre analizare, am trimis-o încă în ziua aceia dlui Atanasiu Albina, specialist tehnic în știința și arta albinăritului și a constatat în ceară 60% stearină, restul ceară de albine de calitate inferioară și murdară, plus, că fabricația fagurilor artificiali sunt cât să poate de prost executati.

Vă rugăm a ne da adresa curată a vânzătorului acestor faguri artificiali, ca să-l arătăm lumii și să-l dăm în judecată.

STUPARI

Nu primiți în curțile voastră pe bostinari. Ei aduc boalele infecțioase a albinelor, pe hainele lor, pe sacii și desagiile lor.

Răspândiți Revsita „Stuparul Român„!

Au plătit abonamentul la „Stuparul Român“ pe anul 1926 următori:

No.
abon.

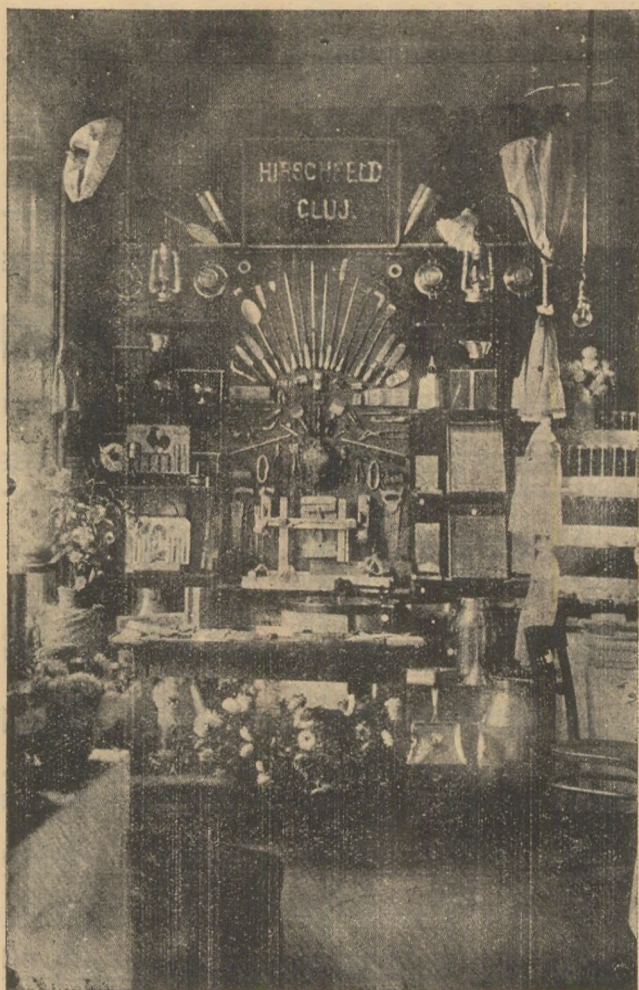
3 Wilhelm Martalog	171 Ioan Pisai
10 Pr. T. Glodean	174 Simion Turdean
21 Aurel Moldovan	176 T. Griga
23 Gh. Tomi $\frac{1}{2}$	177 Marcu Ant. Crișan
24 Valer Alisie	182 Inv. Gropșan Ioan $\frac{1}{2}$
30 Pompiliu Cost. rev. șc.	187 Coriolan Cocora, inv.
31 Vlad Alisandru, Pr.	194 Ioan M. Baciu
37 Pr. Iosif Guanță	195 Ing. T. Popescu
47 Not. Adam Bolcu	208 Coca Alexe
49 Petru Loga	210 Ilie I. Iovănescu
52 Inv. Athanasiu Lazăr	215 Avocat Petre St. Stoica
54 Moise Bacilă, inv.	219 Primp. Bazil Hațegan
56 Daniel Pojiști	220 Ioan Jurconi
57 Ioan Gh. Mariș	221 Moisa Nicolae
58 Pr. Oct. Oana	227 Șc. pr. de stat Jolib
62 Lazăr Târnavcan	231 Ioan Bica
67 Nicolae Puia	235 Cristea Cerchez
69 Preot I. Budoj	242 Preot Anastasiu Chelaru
71 Popescu Gheorghe	250 Dr. G. Carnevali
76 Pr. Pompiliu Predovici	251 Zenovie Lager, inv.
80 Suru Nicolae	254 Școala normală Sibiu
83 Mârșeu Șofronie	258 S. Fotescu
85 Dr. Svaby Ferdinand	263 Bălan I.
88 Ioan N. Branga	265 Butinc N. Gh.
92 Șc. pr. de stat Căstău	266 Georgescu Al. T.
93 Preot Moisa Flităr	277 Fizedean Gheorghe
94 Șc. pr. de stat Ticușul-nou	284 Dimitrie Găescu
96 Țintea Constantin	285 Calistrat Paparascu
112 Not. Roșiu Adam	287 Ionescu Stroe
118 Iosif Erdélyi	292 Ioan Văcariu
124 Inv. dir. Nic. Solomon	296 Nicolae Neamțu
126 Preot Simion Samoilă	297 Simion Vla, 100 Lei
128 I. Corbu	298 Muntean Chirion
130 Gh. Bonea, 100 Lei	300 Ing. Jean Morarescu
140 Matei G. Diaconescu	317 Ioan Moldovan, dir. șc.
149 Cornel Ghilescu, 200 L.	323 N. Dobrinescu
150 Dr. Aug. Martini, $\frac{1}{2}$	324 Florea Ioan
155 Gh. Tislăr	331 N. Paraschiv, Romanați
158 Haiduc Rusalin	337 Casa cult. Lisa
159 Glinsky Victor 37 50 L.	341 Pr. Ioan Banciu
161 Ioan Urda	343 Vâlcu D. Mihail
162 Izidor Sinteu	345 Pr. Gr. Chialda
169 Primpr. Gh. Albuiescu	346 Patrachie Neghin

352 Pr. Nicolae Gogonea $\frac{1}{2}$	378 Pr. Ios. I. Antistescu
353 Pr. Ioan Micu	379 Not. Comunei Beriu
358 Inv. I. Frâcea	388 Ioan Roman
364 Inv. I. Dozescu	398 Maksin Vasile
370 Ing. C. Marinescu	399 Pr. Bulz Virgil
373 Pr. Ioan Popa	406 D. I. Scornea
375 Pr. I. Crăciun	409 Gh. Verenciuc
376 Ioan Bodea	

Vom continua plățile și în numărul viitor și în urmă vom arăta restanțierii. După cum să poate vedea, din 409 abonați au plătit 102. Cum să mai putem munci întru astfel de împrejurări.

Redacția.

Totfelul de instrumente de api-
cultură cu prețuri convenabile la

Carol Hirschfeld,
—≡≡≡ Cluj. ≡≡≡—

Calea Regele Ferdinand No. 29.

ADRESA DESTINATORULUI:

D-lui

Comuna

p. u.

Județul

Ceară curată cumpărăm
Numai dela stupari. (Cerem mostră)

Reclame și publicațiuni la

„Stuparul Român“
se primesc cu prețuri eftine

Acela ne este prieten, acela ne voește bi-
nele, care trimite abonamentul la timp. Aju-
torul dat la timp este îndoit ajutor!!

Administrația.

La „Tipografia Județeană“ Deva
se exeută lucrările în cel mai scurt timp.